

A Víz Világnapja - március 22.

A víz az élet forrása

A Földünk felszínének több, mint 70 %-át víz borítja, ennek viszont csupán 1%-a alkalmas emberi fogyasztásra. Ezért is nagyon fontos takarékoskodni vele, és védeni vizeinket.

Az ENSZ közgyűlése 1992-93. évi ülészsaka - az 1992. évi dublini környezetvédelmi konferencia javaslatára - március 22.-t a Víz Világnapjává nyilvánította.

Manapság még mindig hajlamosak vagyunk a vízzel könnyelműen bánni, hiszen a csapból is az folyik. Az igaz, hogy látszólag sok víz van, ám a tiszta, az élethez szükséges víz azonban már egyre kevesebb. A világ népességének több mint húsz százaléka küzd ivóvíz-ellátási gondokkal, miközben az egy főre eső vízfelhasználás folyamatosan növekszik. Minél többen vagyunk, annál több ivóvizet fogyasztunk. Manapság több mint egy milliárd szomjazó ember él a Földön, és több mint kétmilliárdan nélkülözik a tiszta vizet a mindennapi tisztálkodáshoz, főzéshez.

Csak kevesen gondolkodnak el azon, hogy vajon ez a víz honnan is folyik és hova? Még kevesebben törődnek a lefolyóba eresztett szennyvízzel, ami sajnos sok helyen minden tisztítás nélkül ömlik a folyókba, veszélyeztetve a bennük élő növény- és állatvilágot.

A gyárakból kibocsátott szennyezőanyagok, a műtrágya és a növényvédő szerek használata is csökkenti az ivóvíztartalmakat. A víz igen könnyen szennyeződik, mivel számos anyag oldódik benne. A különféle rovar-, és gyomirtó szereket, a műtrágyát az esővíz szállítja a tavakba és a folyókba. Ahogy az esővíz átszivárog a talajon, veszélyes vegyi anyagokat mos magával a szemételepekről és a hulladékgyűjtőkből. A melegvíz és a szennyvíz szintén tavainkba és folyóinkba kerülhet. A friss víz tisztítása pedig óriási összegeket emészt fel.

Ennek a problémának a megoldására hozták létre ezt a napot, melynek elsődleges feladata, hogy felhívja a figyelmet a víz védelmére. A Víz Világnapján ezt különféle rendezvényekkel, felvilágosító előadásokkal igyekeznek terjeszteni, és megvalósítani.

Mi, a hétköznapi emberek, már azzal is teszünk a probléma leküzdéséért, ha nem hagyjuk csöpögni a csapokat, hanem kicseréljük a tömítést, többet zuhanyozunk, mint fürdünk, mert azzal kevesebb vizet pazarolunk el, és nem fél üzemmódon, hanem tele pakolva üzemeltetjük a mosógépet.

A legtöbb ember persze úgy van a vízzel is, mint az egészségével. Ameddig nincs vele gond, addig tudomást sem vesz róla, de ha romlik a minősége, vagy fogytán van, akkor hirtelen ráébred annak értékére. Éppen ezért van az is, hogy anyagi vagy eszmei áldozatokat hozni érte, csak akkor hajlandó az emberiség, ha hirtelen azt veszi észre, hogy erősen megcsappantak az eddig kimeríthetetlennek hitt források.

Szerencsére, ha még nem is elegendő, de sokan vannak azok, akiket érdekel a tágabb környezetük is és annak védelme, jövője. Talán egyre többen meghallják a hangjukat, és tesznek is azért, hogy minél tovább megőrizhessük vizeink tisztaságát, és a vizek menti természetes élőhelyeket.

Talán a vizeink megóvása érdekében hozott intézkedésekkel még nem késtünk el, és bízunk benne, ha sokan össze fogunk, visszaállíthatjuk a természetes vizek egészséges állapotát.

Mert az ember élhet telefon, televízió, autó, mikrohullámú sütő, kenyérpíró, cigaretta, számítógép, mozik, gyorséttermek, bankkártya automaták, mirelit kaják, szoláriumok, multiplexek nélkül.

De nem élhet víz nélkül.